საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია

პროლეტარიელებო ყველა ქვეყანისა, შეერთდით!

შაბათი, 17 თებერვალი 1918 წ.

ერთობა

ფასი 20 კაპ.

№ 39 ორგანო სამიერ-კავკასიის სოციალ-დემოკრატიულ მუშათა ორგანიზაციებისა № 39

გაზეთი დღეში ერთი თვით 4 მ. 50 კ., ორი თვით 9 მ., სამი თვით 13 მ. 50 კ. ექვსი თვით 27 მ. ერთი წლით 50 მ. ცალკე ნომერი ყველგან 20 კაპ. საზღვარ-გარეთ ორჯერ მეტი. განცხადების ფასი, როგორც პირველ გვერდზე, ისე მეოთხეზე. პატიტის სტრიქონი—50 კაპ. სამგალობიერო განცხადება უფასოდ მოტანილი იქნა არა უგვიანეს დილის 11 სთ. ს. ხელმოწერელი წერილები არ იბეჭდება. დაბეჭდილ სტატიებთან ბასალოს რედაქცია არ ინახავს, იტ‌ორეს‌ებს უკან ვერ დაბრუნებს და ამის შესახებ არც მიწერ-მოწერას კისრულობს.

ხელის მოწერილობა ფული შემდეგი აღრესით უნდა გამოგზავნონ: Тифлисъ, почтов. ящ. 199. Редакція „Эртоба". სხვა აღრესით გამოგზავნილ ფულს რედაქცია ვერ მიიღებს.

რედაქციაში პირადად მოლაპარაკება შეიძლება 10—12 საათამდე. რედაქციისა და კანტორის აღრესი: თფილისი, გოლოვინის პროსპექტი № 12. Тифлисъ, Головинскій проспектъ № 12).

ტელეფონი 16—62.

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წლისთვის
ყოველ დღეში გაზეთ

„ერთობა"-ზე

ხელის მოწერის პირობები

1 თვით	— 4 მან. 50 კ.	6 თვით	— 27 მანეთი
2 თვით	— 9 მანეთი.	1 წლით	— 50 მანეთი
3 თვით	— 13 მ. 50 კ.	ცალკე №	ყველგან 20 კ.

ხელის მოწერის პირობები 1 იანვარამდე (ე. ი. პირველ სამ თვეს) ყოველ ფასთან ერთად ერთ ფასად.

შემდეგ შეიძლება შეიტანოთ ფული ფოსტაში.

გაზეთის დაკვლა შეიძლება შემდეგი მისამართით:

Тифлисъ почт. ящикъ № 199. РЕДАКЦІЯ „ЭРТОБА".

აბა, და თანამგრძნობთ მეთხოვთ ხელის მოწერაში ნუ დაგაბოროტებთ.

სამ მარტს თეკლათის მამათა მონასტერში და ქ. თფილისში ანჩხის ხატის ეკლესიაში 12 ს. გადახდილი იქნება ორმოცი დღის წირვა და პანაშვიდი

დესპინე (ანასტასია) გიჭიას ასულის

პაპარავასი

სულის მოსასხენებლათ, რასაც აუწყებენ ნათესავთა, მეგობართა და ნაცნობთ განსვენებულის მეუღლე სპირიდონი კაპარავა, სიძე ალექსი ალექსანდრეს ძე ჩიჩუა, ქალიშვილი ლიზა სპირიდონის ასული ჩიჩუასი და შვილები.

დამწუხრებული მეუღლე მაგდანე, შვილები: ალფესი, იასონ, ირიდი, ილარიონ, ვარდო და ანნა შვილთანართო რძლები: ნინა, ტასო და პასიკო

აუწყებენ ნათესავთა და მეგობართა

ლაზარეს ძე რამეიშვილის

გარდაცვალებას. დასაფლავება მოხდება დღეს 17 თებერვალს, დილის 11 საათზე გამოსაყენებენ ნაძალადევის ეკლ. შუბ. ეკლესიიდან და წასაყენებენ ფა ნინოს სასაფლაოზე.

თფ. ქართველ ვაჭარ-მრეწველთა დროებითი საბჭო

იწვევს ქართველ ვაჭარ-მრეწველთ საერთო კრებაზე

კვირას, 18 თებერვალს, შუადღის 12 საათზე ქართულ კლუბის შენობაში.

განსახილველი საკითხები: 1) დღეგანმდელი მომენტი, 2) შეკავშირება ქართველ ვაჭარ-მრეწველებისა. 3) დაფასტურება საბჭოს მიერ გაწეული ფულისა და სხვ.

კვირას, 18 თებერვალს, ძალთა კურსების შენობაში
(ფოლოვინის ქ. № 10)
დამფუძნებელი კრების წევრი (პეტროგრადიდან ახლად დაბრუნებული)

ა. ზურაბოვი

წაიკითხავს ლექციას შემდეგ თემაზე:

პოლიტიკური მდგომარეობა რუსეთში

დასაწყისი დღის 12 საათზე. ბილეთები ღირს 1 მ.—5 მანეთამდე.

იყიდება გაზ. „ბორბის" კანტორაში (სასახლის მოედანი, თამამშვილის ქარვასლა, შტაბის პირდაპირ) ყოველ-დღე დილ. 9—2 საათამდე და საღამოს 6—8 საათამდე. ლექციის დღეს კი გაიყიდება დილის 10 საათიდან ქალთა კურსების შენობაში.

ძალაან საინტერესოს მოსახსენებელ საზოგადოება

„დახმარება"-ს ბენეფისი

იწვევს წევრთა ჩვეულებრივ

ფლიპკრეგას.

რომელიც დანიშნულია 18 თებერვალს ახალი კლუბის დარბაზში დღისით 11 ს.

დღიური წესრიგი: 1) მოხსენება სარეფორმო კომისიისა და გამგეობის, 2) სანგარიშო წლის (1917 წ.) ანგარიშის განხილვა-დამტკიცება და მოგების განაწილება, 3) მდგომარე წლის ხარჯთ-აღრიცხვა, 4) არჩევნები სარეფორმო კომისიისა და გამგეობის წევრების რამოდენიმე ნაწილისა, 5) სხვა და სხვა საკითხები.

თუ კანონიერი რიცხვი წევრებისა არ გამოცხადდა, შემდეგი კრება იქნება 25 თებერვალს 1918 წელს.

გამგეობა.

თფ. სასეფლისნო კლუბი

კვირას 18 თებერვალს, დილის 10 ს. კლუბის გაგეზეთა იწვევს

ფეერია საზოგადო კრებას

კრების მიზანია ირჩიროს გამგეობა და სარეფორმო და სარეკომენდაციო კომისიები.

ვაგზლის კერძო სამკურნალო.

შეიძინოს აფთიაქის გამგისგან ვაგზლის ქუჩაზე

იღებენ ექიმები-სპეციალისტები:

ექ. ბოკერია ივ.—ქირურგიული სნეულებანი. ყოველ-დღე 2—3 საათამდე.
ექ. ფაშაკიძე ეკატ.—შინაგანი და ნერვების სნეულებანი, ყ. ყველ-დღე 11—12 საათ.
ექიმი-ქალი იოსეფოვნა ფარ.—ქალის სნეულებანი, 10,5—11,5 საათ. სამშობიაროებით, ხეთშაბათობით და კვირაობით.
ექ ალდიანშვილი ვალ.—შინაგანი და ბავშვთა სნეულებანი, ყოველ-დღე 1—2 საათ.

რჩება ერთი მანეთი, პაპრაცია შეთანხმებით.

სეიმის პირველი დღეები

სეიმის პირველი დღეები მთავრობის განცხადებას და პარტიათა დეკლარაციებს მოეწესა. კომისარიატმა თავის მოკმედების პოლიტიკური ხაზი დაგვიწერათო და განსაკუთრებით უკანასკნელ ამბების ახსნა-განმარტება მოგვცა.

კომისარიატი მიმაგალი მთავრობაა. ამიტომ მას თავის მომავალი სამოკმედელი გეგმა არ მოუცია. დღეს სრულფულებიანი თვით სეიმია. იგი პირველი საკანონმდებელო დაწესებულებაა ამიერკავკასიაში და ამსრულებელი ძალაც მან უნდა შეკნნას სახით და ხატით თვისა, როგორიცაა სეიმი—ისეთი იქნება მისი წარმოშობიერი მარიგელობა. ეს უკანასკნელი მხოლოდ სეიმის არსებულ ძალთა განწყობიერებას გამოხატავს, მის ნება-სურვილს ხორცს შეასხამს, ცხოვრებაში გაატარებს.

ცხადია მის წინაშე მთავრობა არ წარმოსდგება, როგორც გარეშე ძალა, არამედ, როგორც მისივე ამსრულებელი კომიტეტი.

ამიტომ თუ ჩვეულებრივად საკანონმდებელო დაწესებულება მთავრობას უმრწმენს და შემდეგ პასუხთა თავის მოთხოვნებს უყენებს, აქ პირიქით სეიმი თვით იმეშვეებს პროგრამას და მთავრობის შედგენას საფუძვლათ უდებს.

ამ მხრით განსაკუთრებული მნიშვნელობა ეძლევა პარტიათა დეკლარაციებს, მათ სამომავლო პროგრამის გადაშლას, რასაც ადგილი ქონდა 14 თებერვლის სხდომაზე.

ჩვენ აქ არ შეეხებიან ამ დეკლარაციებს დაწერილ‌ებ‌ი‌ ‌ი‌ ‌ბ‌ ‌ ‌

სიტყვას ბ-ნ სემინოვზე. ის კადეტების წარმომადგენელია.

მას აინტერესებს რუსეთის საერთო დემოკრატიული ფრონტის ფიდგენა. ის მომხრეა ერთი თვითვაშინგტონის. ამავე დროს ის აკრიტიკებს წერილით პოლიტიკას უკრაინელებს ს მიმართ: „ეს პირველი დადასტურება იყო რუსეთის დამლილსო“. ის მომხრეა გადაიფოს სოციალურ-ეკონომიური რეფორმები სხვა დროისთვის. დღეს მას აინტერესებს მაგარი მთავრობის შექმნა. ია, საკვირველებაა, კადეტი სემინოვი იკავს ერთგნულ სამჭოებს და ეერთნი მიაქვს დემოკრატიულ ცენტრებზე. ასეთი დიამხილეთი ირეული პოლიტიკური სიტყვა ჩვენ ძვირით მოგვისმენია. ჩვენ მიეხედით სემინოვეს სულიერ განცდას. მისი ბრალი ლაპარაკობდა რუსი იმპერიალისტი, დამოტეტებული, გასრესილი გერმანიის ბურუაზიის მიერ. ამ რამდენიმე თვის წინ, ჩვენ სულ სხვანაირი სიტყვები გვესმოდა კადეტების მხრივ. მაშინ სასტიკად გამიდიოდენ დემოკრატიის და ერების წინააღმდეგ. მდგომარეობა შეიცვალა და ეს პარტია სულიერათ დაეცა. დესდგება ის მიელი მისი ძველი იმედებით? რა საკვირველია, არა.

ბ. თეკლათელი.

მდგომარეობა გორჯომში

შინაგან საქმეთა სამინისტროს კომისარმა აკ. ჩხენკელმა შემდეგი დეპეშა მიიღო ხაშურიდან: 13 თებერვალს წინთელ ვვარდიელების რაზმი წავიდა ბორჯომში, ვინაიდან ეს მოელოდენ გამოსვლას და არსებობენ თავდასხმას. მაგრამ ჩვენმა მისვლამ შეუშალა ამას ხელი. გაიმართა მიტინგი, რომელიც კარგად დასრულდა. ყველა მოკალეშენი და ჭლეხები დიდათ კმაყოფილი დარჩნენ. ყველა პროკოკატორები და მაგნე ელემენტ ები მიიმალნენ. იარაღის მიღებას შესახებ ყოველგვარი გადეგბრობა თავიდან აშორებენთა. მეორე რაზმი წავიდა ს. გიმშა ამს. ლეკან ცოცხშვილის გასეენებაზე დასასწრებლათ.

ახალი ამბები

სასურსათო საქმის მოსაწესრიგებელთან დღეს კვავიდნ გიემბზეგრეშიან ქალაქის თავი ნ. ზ. ელიაკი და სასურსათო გამგეობის წევრი ალიაშვილი.

◆ სრულა. ამ მოლო ხანებში თფილისს სხვადასხვა ნაწილებში მეტი გაპარიდა სროლა. ამით მცხოვრენნი ეეტ ბერეული ბრალობა ვარდეიან და ღამით ქეჩაში გამოსვლას ვერ ბედავენ. ქალაქის მილიციის უფროსმა ამის შესახებ განკარგულება გამოსცა, რათა ასეთ ადგილებში დაეიენეზულ იქნენ ენერგიული ეი მილიციონერები და ბოლო მოეოსოს ამ მოვლენას. განკარგულების სისრულეში მოყვანა ეეკუეეს მილიციის უფროსს თანაშეშეს პორჯ. ინნაიშვილს.

◆ მოზიალი ზაეეია. სოხუმიდან იტყობინებიან, რომ ოფუბაია სახალხო სამეეოს ეამა გადაეეშეკეეია გაავიკეეოს მობილეზეეია ოფუბაზეზე. სამოოლოოთ ეს სკალთი გადაიჭრება ოფუბაია სახალხო ყრილობაზე, რომელიც 24 თებერვალს ეოეეა ანოს მოეშეეეული.

◆ მკალეოლობა. ალეკსანდროპოლიდან ბეეშინ პირდაპირი მიეთუოლი ცნობა მოვიდა, რომ იქ მოეკალეთ აღმასრულებელ კომიტეტის თავმჯდომარე ფ. ასრანბეკოეი.

◆ სომეხთა ეერიანეულ საბჭოს განკარგულება. ისმაილების ჯარიეი თანდათან სომეხთის შეაგალეოსაკენ მოიეეეეეან. ამას ისინი იმით ასაბუთებენ, რომ თითქეს სომეხი ჯარისკაცები მშვიდობიან მეესეულნათა მცხოვრენთ ეეეიერათ ეკეყრობენ. სამის გამოსარკვევათ დანიშნეული ბალეოეა ეეეეე

ლიც უფრო წმინდათ და ღრმათ შეიჭრა ცხოვრების ყოველ კუნჭულებში ფინლიანდიაში, ვიდრე რუსეთში. აქ არა ჯარისაკაცები, სოფლის მესაკუთრე გლეხები და ფალიფი მეშები აძლევენ ტონს სოციალისტურ მოძრაობას, არამედ ფაბრიკა-ქარხნების მუდმივი მუშა, პროლეტარები, ნახევრად პროლეტარები და ნახევრად-მოიჯარადრები. და როცა პოლიტიკურ ძალა-უფლებას ხელში იგდებს ნამდვილი მუშათა პარტია, მისი პროგრამა გაზეთ „პრავდას“ ცნობით ამას ამბობს:

„მთავრობის მიზანია მთელი პოლიტიკური წეს-წყობილების შეცვლა. ბურჟუაზიის წინააღმდეგობა საბოლოოთ უნდა დაიმსხვრეს“.

ნამდვილი რადიკალური ზომა არის არა? მაგრამ რა კონკრეტული შინაარსი აქვს ამ დემოკრატიულ ფრაზიერიდან სრულს: „სასამართლო დაწესებულებების თვითმპყრობელობა ისპობა“.

აბეკთათ თვით სასამართლოები კი არ ისპობა, არამედ ხდება მათი დემოკრატიზაცია პროგრამა მინიმუმის თანახმათ.

შემდეგ ჩამოთვლია სოციალურ რეფორმებსა ნიკელი რიგი: „მიწის, ბანკების მოეწველობის“ და სხვ.

აშკარაა აქ ლაპარაკია ისეთ რამეზე, რომელიც მოგაგონებენ **ყოფილ კოალიციურ მთავრობის მაინის პროგრამას** (რომელიც სისრულეში ვერ მოიყვანეს) და ჩვენ პარტიეულ პროგრამას, რომლითაც უნდა გიხსოვდეს ოქტობრ ექვსს კაპიტალისტური წესწყობილების ფარგლებში ტ არა ეტ ხელ ეულ საბეჭოს მთავრობის „კომუნისტურ“ პროგრამას.

შემდეგ:

„მობუკეტულობისაგან და უბედურ შემოხვეევიათაგან დაზღვეევა, ჯადასახადების ძირითადი რეფორმები“ და სხვ.

აშკარაა ფინლიანდიელებს უნდათ ცხოვრებაში გიატარონ **პროგრამა-მინიმუმის** ძირითადი მოხლები.

რადგან მისი განხორციელება საეჭვოა ამ ჯეზი სოციალიზმის დასაახლოვებელათ.

ფინლიანდიის ს.-დემოკრატიამ იცის, რომ სოციალიზმის დასაახლოვებელათ სხვა გზა არ არის, თუნდაც მთავრობაც რომ ხელში ჩაიგდონ, ამიტომ მას აზრათაც არ მოდგა ეხლევე შეუდგეს გაიუქმოს კლასები, შემოიღოს სოციალისტური წესწყობილება და აწრაფი დეკრეტებით მთელი კაპიტალისტური საკუთრება ჩამოართვას.

ჩვენ არ გაგვიკვირდება თუ ფინლიდიის ბურჟუზიას უფრო მეტათ დაიფიქრებს ასეთ პროგრამას განხორციელება, ვიდრე რუსეთის ბურჟუზიას ლენინს პროგრამას. რადგან ფინლანდიის რევოლიუციის „ზომიერ“ პროგრამას მხარს უჭერს მთელი პროლეტარიატის მთელი ორგანიზაცია და ლენინისს კი დროებით ჯზათ გამელილი სხვადასხვა ჯარის ელემენტები, რომელიც ბუნტაჩული სულით არიან გაჟეულნილი და ზზათ არიან, ერთბაზათ ყველაფერი ხელში ჩაიგდონ, და ჯერ არც კი იციან როგორ გიატარონ ცხოვრებაში უბრალო რეფორმები.

თუ ფინლიანდიის მუშებმა შეინარჩუნეს ძალა-უფლება—ეს კი შესაძლებელია თუ იგინი იაკობინურ საშუალებებს არ მიმართავენ—თანდათანობით მოაშუბებს ქვეყანას და მუშათა კლასს სოციალისტურ წეს-წყობილებისთვის. „ნოვი ლუ-ჩი“.

ვინ არიან ბოლშევიკები

დღეგანდელი ჩვენი რევოლიუცია, როგორც საზოგადოთ ყოველი როკოლიუცია, ფარმოადგენს კლასთა ბრძოლის აშკარა გამოხატულებას. ამ უდიდეს რევოლიუციაში იბრძვიან საზ ჯადოგრნი კლასები და ჯგუფები, რომელთა საცხოვრებელი ინ.ტერესები ერთი მეორეს ეწინააღმდეგება, ერთანმეთის ჯარის-მყოფელია. ვინ არიან ეს კლასები და ჯგუფები?

ერთის მხრით დგანან სხვილი მიწათმფლობელები, სხვილი და საშუალო ბუღუაზია, სამღვდელოება და ჩინოვნიკების დიდი უმრავლესობა. მეორეს მხრით უმთავრესათ პროლეტარები და გლეხობა, წვრილი ბურჟუაზია ქალაბის ამ ორ ბანაკთა შორის და უფრო, რასაკვირველია, ემხრობა რევოლიუციას, ვიდრე მის წინააღმდეგ მიდის. პირველი ბანაკი მტერია რევოლიუციის, მეორე მისი მომხრე.

თავად-აზნაურების უმთავრეს და ერთათ ერთ საცხოვრებელ წყაროს შეადგენს მიწა, მამული, რომლითაც ისინი საუკუნეების განმავლობაში სარგებლობენ და რომლის საშალაბით გლეხის შრომის უდიდეს ნაწილს ითვისებენ. რევოლიუციია უსპობს მათ ამ ერთათ ერთ საცხოვრებელ წყაროს და სამართლიანათ მოითხოვს მთელი მიწა გადაეცეს მშრომელ გლეხობას. ეს გარემოება ხდის თავად-აზნაურობას რევოლიუციის დაფიძნებელ მტრათ და აიძულებს გამოუცხადოს ამ უკანასკნელს სამეფო-სასიკოცხლო ომი.

მართალია, ბურჟუაზიის კერძო საკუთრების ჩვენი დიდებული რევოლიუციისტოვებს ხელფლებლათ, თუ რომ არ მივიღეთ მხედველობაში ლენინ-ტროცკის **უტოპიას**—დღესვე სოციალიზმის განხორციელებას—მიუხედავთ ამისა სოციალ-დემოკრატიამ მაინც უნდა განხორციელოს ბურჟუაზიის ხარჯზე ბევრი სოციალური რეფორმები, მაგალითათ—8 საათის სამუშაო დღის დაკანონება, ხელფასის მინიმუმის განსაზღვრა, უუფლებათა დაზღვევა, შემოსავლის კაკლობაზე პროგრესიული ხარჯის დაწესება და სხვ. ამ რეფორმების ცხოვრებაში გატარება საგრძნობლათ შეარყევს მდიდრების კეთილდღეობას. ამას გარდა, მიწების კონფისკაცია—ეს დასაწყისია კერძო საკუთრების მოსპობისა, მაშასადამე ბურჟუაზიის ძილი უნდა ჰქონდეს დაფრთხობილი და ყოველივე უნდა ზოლოდ-ნელ, რომ რევოლიუცია კერძო საკუთრებაზე თავდასხმას მოახდენს. ეი რისთვის უნდა იყოს ბურჟუაზია რევოლიუციის მტერი.

მესამე მტერი გახლავთ სამღვდელოება. ეს უკანასკნელი დიდი ხანია გადაიქცა საზოგადოების სხეულის პარაზიტად და რომ თავისი მცინარე, მზრომელი ხალხისთვის დიდათ მავნებელი არსება შეინარჩენოს, ლაქმოს უნდა ქვეყნის მპარავეელთ—კაპიტალისტებს და თავად-აზნაურთას—ლაქმოს, რომელიც გამოიხატება იმაში, რომ სამღვდელოება საყრის საკლიბში ბოლოს ხალხს გინებას უბნეებენ, ფულეგებს აზროვნებას და ამ გვიათან უბრძვიან თვალებს, რომ ვერ იცნოს თავის მტერი და მოყვარე ვერ შეიგნოს თავის უბედურების მიზეზები, რის გამოთაც იგი, მზრომელი ხალხი, დღეგანდღამეის ფარმოადგენდა ბრმა იარაღს, უსიტყვო მონას ძლიერთა ხელში. ამ სამსახურისთვის სამღვდელოება შესაფერ ჯილდოსაც ღებულობს. მხოლოდ დღეს რევოლიუციამ აცხადებს სახელმწიფოს და სკოლის ეკლესიიდან გამოყოფას, იმედია, რომ ეს ცარიელ სიტყვათ არ დარჩება და ახლო მომავალში შეიხსპნს სისხლს და ხოტკს. ამის შემდეგ სამღვდელოების ლაქმოზე არავინ დასჭირდება, მაშასადამე ვეღარც გასაშრეკლოს მიიღებს. აქედან დასკვნა შემდეგია—სამღვდელოება უნდა გარდაიქცეს რევოლიუციის მოსისხლე მტრათ. უნდა ხაზგასმით აღინიშნოს, რომ ეს მტერი ყველაზე უსაშინელესია, რაკი ხალხის შეუფნებელ ნაწილზე ჯერ კიდევ სარგებლობს გავლენით.

მეოთხე მტერი ჩვენი რევოლიუციისა არის ჩინოვნიკობა. ვინ არ იცის, რომ ბერ ღიტლოდან სამსახურში ხელშეფის მთავრობა ჩინოვნიკებს. ეს უკანასკნელნი გამოდიოდენ საზოგადოების იმ წრეებიდან, რომელნიც იცავდნენ მას, დესპოტიურ წესწყობილებას, იცავდნენ ხალხს ცარცვა-გატაცებეს, მონობას და ფეიერობას. ისიც ცნობილია, თუ სადმე ჩინოვნიკობაში ურჩი პირი აღმონიდენოდა, წესსეე იდევნებოდა სამსახურიდან, ზოგჯერაც ისჯებოდა უფრო სუსხათ. დიდი ხნის განმავლობაში ჩინოვნიკობა გარდაიქცა ერთ გვარ კასტათ, შეითვისა და შეისისხლხორცა მონარქიის იდეა, ამის გამო მისი ფსიხოლოგია და აზროვნება ამ იდეის თანახმაი ჩამოყალიბდა. ამის გარდა, თანხმათ მონარქიის იდეისა, ყოველი მათგანი უსაზღვოთ სარგებლობდა თვითნებობით, უკანონობით. ამ მიზეზის წყალობით ყოველი ჩინოვნიკი თავის სფეროში ცარცავდა და ატყავებდა ხალხს, ზოგჯერ მეტოთამეობით ათჯერ მეტს იღებდა, ვიდრე კანონიერ ჯამაგირს. თავისუფალი წესწყობილება გლეხებს მათ ხელიდან თვითნებობას, უკანონობის საშვალებას, ამასთან ერთათ ისპობა მეტრთამეობაც. ეს არის უმთავრესი მიზეზი, რომ ჩინოვნიკობა მტერია რევოლიუციისა და არც შეიძლება, რომ არ იყოს ჯალი.

ეხლა თავისთავათ იბადება კითხვა, ნუ თუ ეს აუარებელი მტრები პროლეტარიატის და გლეხკაცობის ხელეს დაიკრიბენ და უმიმეფლოთ, წინააღმდეგობის გაუწევენთ შორიდან უმზერენ, თუ როგორ უნდა დაანგრიოს რევოლიუციამ მათი კეთილდღეობა, აშენებული მზრომელ ხალხს ყველაფაზე და მოტყუებაზე, საერთათო უსამართლოებაზე? არა და ათასჯერ არა! მთელი რიგი საუკუნოების განმავლობაში ზემოთ დასახელებულ ხალხს მტრებმა მონობაში იყოლიეს მზრომელთა მასსა, ისხლეს მის სხეულზე პარაზიტებათ და უზრომოთ ეწეოდენ ბენნერი ცხოვრებას იმ დროს, როცა ხალხი ვეშინეოდა მუქთა ხორცთა მძიმე უღელ ქვეშ. რითი, რა ზომებით ახწეეფენ ხალხს მტრები თავიანთ მიზნებს? ნუ თუ მარტოკა ცეცხლით და მახვილით? არა! ამის გარდა იმათ აქვთ გამოგონილი, შესწავლილი, ათასი წლობით გამოცდილი მთელი რიგი **იეზუიტური** საშუალებანი და ზომები, რომელთა მეოხებით დღეგანლამდენინ ინარჩუნებდენ თავიანთ ბატონობას.

პროოვაკაცია, ცილის დაწამება, მოტყუება, მაბეზრობა, ვერაგობა, გამცემლობა, მეგობრებისა და გულთათვი ამხანაგების ერთმანეთზედ წასისინება, ერთმანეთის ამოცდეტა, ხალხის ნამდვილი გულწრფელი მეგობრების სიცოცხლის მოსპობა დაკარავებულ ავაზაკების, აწამლავის საშვალებით, გონების დახშობა სარწმენოებით და სკოლის გაგლეხით. ხალხის თვალში ათასი გვარი მაძალებენი მეგობრათი, დამცველთა მოჩვენება, ხალხს ნდობის ამ გვართ მოხვეტა და შემდეგ მის ინტერესების წინააღმდეგ მოქმედება იქ და იმ დროს, სადაც და რა დროსაც ამას მოითხოვდა პარაზიტების კეთილდღეობა. აი რა სისტემით, როგორ მაძალებნენთ და ბრიკვებით სარგებლობდენ ყოველდღიურ ცხოვრებაში ზეკით დასახელებული ხალხის მტერები მზრომელ მასის დამონაგვების და გაყვიფუფის საქმეში.

ეიმეორეს თავად-აზნაურობა, ბურჟუაზია. სამღვდელოება და მოხელეები, რომლებიც არიან დაფძინებელი მტრები თავისუფლებისა, დემოკრატიული რესპუბლიკისა, სოციალიზმისა, რომელთაც არა ერთი და ორი ისტორიული ერანაზალი, ბევრი წინააღმდეგ მიმართული, მოუბერებიათ, რომელნიც ისტორიული მიზეზების ძალით დღეგანლდინდინ ბატონ-პატრონობდენ ქვეყანაზედ, რომელთა წინაშე მზრომელი მასსა ქედს იხრიდა—აი ეს საზოგადოებრივი კლასები და ჯგუფები **უბრძოლველათ** არ აიღებენ ხელს თავიანთ ბატონობაზედ, თავიანთ კეთილ დღეობაზედ. მაგრამ ეარტომ არ ეხედავთ მათ თავიანთ მიმდევრებით სხვა კლასებიდან ბრძოლის ველზედ? სად ან როდის აიყრიალეს ამათ ძველი წესწყობილების დასაბრკოლებლათ დროშა? რასაკვირველია, ამ გვარ მოელენის დღევანდლამდისინ ადგილი არ ჰქონია. მაგრ რაშია საქმე? საქმე იმაშია, რომ ამათი აწყარა გამოსული ძველი რეკიმის დასაბრუნებლათ სასტიკათ და ჩქარა იქნება ჩაქრობილი ფეშენის, ჯარის და გლეხების მიერ. ეს კარგათ იციან. ისიც კარგათ იციან, რომ მათი საკუთარი ძალები არ ეკმარა რესტორაციის მოსახდენათ. მაგრამ ისინი არ დაიბნენ, როგორც დაზღვევებულმა თილოსმეშამ და ჯალექრებმა ლიმოაჩინეს გამოსავალი თავიანთ ძმიმე მდგომარეობიდან. ეს გამოსავალი არის ბალშევიზმი.

ძველი წესწყობილების მოტრფიალეებმა ოსტატურათ ისარგებლეს ლენინ-ტროცკეის „სოციალიზმის დამყარებით“. არ ვიცი, რითი ფრდა აიხსნის ის გარემოება, რომ ლენინ-ტროცკეი დღესვე ამყარებენ, დღესვე შესდგომიან სოციალიზმის განხორციელებას, თუმცა ამის შეუძლებლობა ყველასათვის აშკარაა. მოწამებელმეტელნის, ბურჟუაზიის, სამღვდელოების და მოხელეების წარმომადგენლებმა კარგათ შეიგნეს, რომ რეალურ ცხოვრებაში ბალშევიზმი სოციალიზმს ეი არ ამყარებს, პირიქით სოციალიზმს და ეიი-ეიგალახით მოპობენთ თავისუფლებას ძირს უთხრის, დემოკრატიის ერთ ნაწილს ამხედრებს მეორე ნაწილზე და ერთმანეთს აყეფენენს. ჰო, ლენინ-ტროკეის უტოპიას—დღესვე სოციალიზმის განხორციელებას—იმათ მაგრა ჩასჭიდეს ხელი და აბა რის რეკეკეიონერეკი იქნებოდენ, თუ ესეენი ამით ფართოთ არ ისარგებლებენდენ. ათასი წლობით გამომეშავებული და მეგეკვიდრეობით მიღებულ იეზუიტური მანქანები ფართეთ აამუშაეს. ჩამოთიფარეს ბალშევიკეკი ნიღაბი და ვამოაცხადეს თავიანთი თავი ბალშეკეკებათ. შეიძლება თავად-აზნაურობა, ბურჟუაზია, სამღვდელოება და მოხელეთა პერსონალიფთა მეორე, უმნიშვნელო მონაწილეთაას იღებდეს ბალშეკეკების პარტიაში, მაგრამ ამით მუდამ შეეშინოთ ჰქონდათ მთელი ლეგიონები მოწინააღმდეგე კლასებიდან და ჯგუფებიდან თავიანთ ინტერესების დასაცავათ. ახლა კი, როცა დადგა მათი საბედისწერო ჟამი, ამ ლეგიონებს მიუმატებენ ყველას, ვისაც კი შეისყიდიან და მიიმხრობენ. რასაკვირველია ამისთვის არ დაერიდებიანარც ხარჯებს და, არც სხვა საშუალებებს. ვინ არიან ეს ლეგიონები, ეს დამცველები და მიმდეგრები?

ესენი გახლავთ ყოფილი პოლიციელები, ჟანდარმები, პროკეკატორები სიჩრეკ-პროკეკატორები, უზნეო და ლუმპენ პროლეტარული ელემენტები—ქურდ-ბაცაცები, ავაზაკები, კაცის მკვლელები, ჯიბგრეები და ყველა ისინი, ვინც უმრომოთ ლამობს ცხოვრებას. ესენი ყველა ბალშევიკები არიან. ამა ვინ ან რა დაეშვნიათ ამ ვაგბატონებს გამეეეცხდეენინათ თავიანთი თვალ ბალშევიკებთ? (მართალია, ამ ვაკბატონებს მცირე ნაწილი უნდა იმყოფებოდნენ მეზშეეკანთა და ესეენთა შორის, მაგრამ მათ აქ ასპარეზი ფართო მოეშედებისთვის არ ეძლეკვთ ამ გარემოების წყალობით, რომ მეზშეეკანები და ეს-ენები არ ამყარენენ ლღეს სოციალიზმს და არ ანაწილენენ რეკოლიუციონურ დემოკრატიას) მათ გამოაცხადეს და კიდეც ითვლებიან წეკოენებთ ბალშევიკების პარტიაში. რა-ოდენიმე რუსეთის ქალაქში ჟანდარმათა, პოლიციელთა ან ჯანშუმათ ნამყოფი გვეკვლინება ჩვენ აქ ჯარისაკაცის ფარაჯაში, შედარებით ხეპრე ჯარისაკაცებთან ნაკლეს ერთგვარ პოლიტიკურ კითხვების ცოდნის, იჩეეს ლაპარაკის ზნოს და ამ ხეპრე და ეეეკ ჯარისაკაცებში ხდება ხელმძღვანელათ. ინსტიტუტა ბატიოსან რევოლიუციონერ და სოციალისტის სახელს, თუმცა მისი ბეღელ სავსეა რევოლიუციონერ ზრახვებით. ამა საიდგან უნდა გიიგო ადამიანმა, რომ იგი ყოფილი ჟანდარმი, პოლიციელი ან ჯანშუმი?

ვიმეორებ, ეს ბმორები უმთავრესათ იმყოფებიან ბალშევიკური ნიღაბის ქვეშ, რაკი, როგორც ზევით არის ნათქვამი, ბალშევიზმი „სოციალიზმის დამყარებით“ ანგრევს სოციალიზმს, ანგრევს თავისუფლებას, ანაწილებს და ერთმანეთზე ამხედრებს დემოკრატიას, რაც საუბრეველია ძველი რეკიმის მომხრეებისთვის. ბალშევიზმი ერთნაირათ აღმოაჩენს სასარგებლო გერმანიის იმპერიალიტებისათვის და რუსეთის რეკაკციონერებისათვის. მათი აგიტატები ბალშევიკურ დროშის ქვეშ უნდა ამუშავებულიყვენ ისე, როგორც დღეს მოქმედებენ ბალშევიკებთან. მართალია, ბარდა ამგვარი ბალშევიკებისა, ესე იგი ძველი რეკიმის მომხრეებისა, რომელნიც საგრძნობელ ნაწილს შეადგენენ, არის კიდევ ორი ნაწილი—1) იდეური ბალშევიკები, რომელთა საუკეთესო წარმომადგენელები ლენინი და ტროცკეი, ტკინის ანთებით შეპყრობილნი, ცდილობენ ყოველ მხრით ჩამორჩენილ რუსეთში დაამყარონ დღეს სოციალიზმი და 2) შეუგნებელი მასსა, რომელსაც ჯულწრფელათ ჯწინა, რომ ბალშევიზმი მის მიანიკეზს ბედნიერებას. სინამდვილეშ დადგენაზა, რომ ბალშევიზმის სახელით უფრო მარჯვეთ სარგებლობს და მოკშედობს ძველი წესწყობილების მომხრენი, ჟანდარმ-პოლიციელები, ჯაშუშ-პროოვაკატორები და ყველა ჯურის ნაძირალები.

მართლაც, ლენინ-ტროცკეის აგიტაციამ და პროპაგანდამ ჯარის ეპარატი მოშალა, ჯარისაკაცები გაბარშნა, მოსცა ყოველგვარი დისციპლინა და გადაჯაქეა ჯარი დაქმაქულ ცხერის ფარათ, რის შემდეგ რევოლიუციას გამოეცალა უმთავრესი ბალკა ბალშევიკურ ქურქში ბანგეული ძველი რეკიმის მომხრეებმა საქმე თავიანთნ სასარგებლოთ დაატრიალეს. ეს არ ეკმარა, სახალხო კომისარების მთავრობამ ჯარი გიუშვა სახლში, ამით სრულებით მოისპო ის ძალა, რომელსაც ცოტათი მაინც არი შეეძლო ზეკეკვენინა გარეშე მტერი. ამის შემდეგ ხელმოჭერილ ჯარს შეკრება შეუძლებელი გახდება, ასე რომ, თუ ვინმეკოცაა ვიდ-ჩელმა მოინდომა პატოოგრაფიდს დაკავება, ხელის შემშლელი მას არაეინ არ იყოლება ჩვენის მხრით. ლენინ-ტროცკეის აგიტაციანა გამოაცხადეთ კოზტრ-რეკოლიუციონერებთან ყველანი—წერეთელი, ალეგსინოვი, ჩერნოვი და მათი პარტიები. ამის შედეგათ მოჰყვა სამოქალაქო ომი, რამაც საგრძნობლათ დაასუსტა შინაურ მტერთან გასამკლავებელი ძალა. აქაც, ამ სამოქალაქო ომის გაჩაღებაში დიდი როლი ითამაშეს და დღესაც თამაშობენ ძველი რეკიმის დამცველები, ბალშეკეკნი მის მასკას ამოფარებულები. ეხლა ფსოვეთათ, რომ ვილჰელმსა დაიკავა ბეტოოგრადი და სხვა მსხვილი ქალაქები, მოინდომა რუსუბლიკის გუშემეტა და კონსტიტუციონურ მონარქიის დამყარება. შეუძლიან რუსეთის დემოკრატიას ამსა წინააღეფდეს და გამარჯვებული გამოიგიეს ბრძოლიდან? ძალიან საეჭვოა, თუ რომ ჩვენ რევოლიუციის სასარგებლოთ ძმლარი ხმა არ ამოიღო ყერმანიის პროლეტარიატმა.

ამ გვარათ ბალშევიზმით შეეენიერათ ისარგებლეს რევოლიუციის მტრებმა—თავად-აზნაურობამ, ბურჟუაზიამ, სამღვდელოებამ და ჩინოვნიკობამ, რომელებაც თავიანთ თილისმურ და იეზუიტურ მანქანებში დაჭელილებული ჯეზუტების საშვალებით დაანაწილეს რევოლიუციონური დემოკრატია, გამოიწვიეს მათ შორის ანარქია, სამოქალაქო ომი და მით რევოლიუციია მიიყვანეს უფსკრულის პირათ.

მაგ, ჩვენი დღეგანდელი ლოზუნგი უნდა გახდეს—ძირს ბალშეკეზმი! გაუმარჯოს გაერთიანებულ დემოკრატიას!

გ. ართარაძე.

მუშ. და ჯ.-კ. დეპ. საბჭოთა მესამე ყრილობა

12 იანვრის სხდომაზე მეზშეეკეების ფრაქციის სახელით ეროკეი სიტყვა წარმოსთქვა **ლ. მარტოვმა.**

თავის სიტყვა მარტოვმა, როგორც ელენინმა, დაიწყო პარიზის კომეენსა და საბჭოთა მთავრობის შედარებით. ამ ორ ეპოქის შედარების დროს—ამბობს იგი—უნდა მივაქციოთ ყურადღება კომეენსა და საბჭოთა მთავრობის მოქმედებათა შორის კოლოსალურ განსხვავებას. კომეენს პირველ ფეკეენ ეჯანყებულებმა დაბრიტეს ორი რეკემენტენი გენერალი. მის უკანასკნელ დღეს სანამ დანგდებოდენ კომეენარებმა დაბრიტეს ეკლესიები, მხოლოდ კომეენს დასაწყისში და დასასრულში ვხედავთ ჩვენ ეკლესიებს, კომეენის ბატონობის დანარჩენ 70 დღის განმავლობაში არ დარდეეუოა მოქალაქობრიეი უფლებები და მცხოვრებთა თავისუფლება. რეკოლიუციონერ პროლეტარიატმა 1871 წ. დაამტკიცა, რომ ტეერორის მეთოდს არ საჭიროებს ის მთავრობა, რომელიც ანხორციელებს უმრავლესობის სურვილებს უმცირესობის წინააღმდეგ. და დღევდის საერთაშორისო პროლეტარიატის **დროშა** იყო მხოლოდ ამ დროშის ქვეშ მებრძოლ მუშათა სისხლით შეღებილი, და მხოლოდ ახლა შეიღება იგი ბუნდოვანთ მოკალულ მოწინააღმდეგეთა სისხლით. ინტერნაციონალი ყოველთვის უარყოფდა ძალადობის მეთოდს და კლასიეტ ბრძოლის იმ საშუალებებს, რომლითაც სარგებლობდენ ბურჟუაზიული კლასები. ჩვენ ეცადენთ პროლეტარიატის დიქტატურას, მაგრამ როგორც უმრავლესობის არ საჭიროებენ უმცირესობასაც. უმრავლესობა არ საჭიროებენ უმცირესობისათვის სამოქალაქო უფლებების წართმეკას,—მან იცის, რომ უმცირესობა უძლიერია.

დამფუძნებელ კრებას არ შეეძლო ერთი დღეც ეარსებენია, როცა სახალხო კომისარებმა იგრძენეს, რომ მათ ნიადაგი ეკლესიებზედ ფეხებიდან და მათ ჯარეკეკ კიდეც დამფუძნებელი კრება—გატეხეს სარეკ, რომ არ დაენახათ სახე, რომელიც მასში იხატებოდა. სარკეში მათ დაინახეს, რომ უმრავლესობა არ იყო მათ მხარეზე. დამფუძნებელ კრებამ სმა მისცა ხალხს, მიწის გლეხებზე გადაცემას, მაგრამ ეარა სოციალიზმის დაფუძნებას. ბალშევიკების მთავრობას გული მოუვიდა და გასტეხა სარკე. ჩვენში, სადაც 100 მილიონი გლეხია, პირველთან გიგიარნენ სიტყვა სოციალიზმი, არის ადგილ მისი განხორციელებისა და პროლეტარიატის დიქტატურა, რომელიც ბურჟუაზიის წინააღმდეგ უნდა იყოს მიმართული, უპირველეს ყოველისა ზიანს აყენებს სოციალისტურ პარტიებს, ქვეყნის დემოკრატიზაციის ნინასაზს. პარიზში დიქტატურა ეყრდნობა უმრავლესობას, იქ არ იყო საჭირო საყოველთაო საარჩევნო უფლებაში შესწორების შეტანა, ეარ იყო ისეთი რამ, რაც ხდება აქ, სადაც მილიონ გლეხებს, რომელებმაც ხმა მისცეს ს.-რევოლიუციონერებს, აცხადებენ ხალხის მტრათ. მაგ, დეე ლენინ ნუ აწუხებს კოზუნს. (ტაში).

ჩვენ ვგვიუნენინან, რომ სოციალისტური პარტიები იბრძვიან კალეფინინან ერთადერთ. ასე რომ ყოველიეეი ეს, მე ბავეამორიდენ საბჭოთა მთავრობას. მაგრამ მე ვიცი, რომ ეს ასე არ არის. ჩვენს პარტიას არავითარი დამოკიდებულება არ ჰქონია საბჭოთა მთავრობის წინააღმდეგ ჯარანეეის ბანზრახვასთან, და ამ განზრახვებს იგი არ იწონებს. არც ერთი ფიქტი, რომელიც ამტკიცებდეს სოციალისტურ პარტიების კავშირის კალენინთან, თქვენ არ გიქეთ და არც ერთ სერიოზულ ადამიანს ეს არა სწამს. წინაღმდეგ, როსტოფში კალეფინის გამარჯვების დროს რეპრესიები პირველ ყოველისა მიმართული იყო მენშეეიკებისა ტ სოც.-რევოლიუციონერების წინააღმდეგ. საბჭოთა მთავრობამ იცის, რომ არც ერთი სოციალისტური პარტია მის ჩამოსაგდებად მიმართულ გამოსვლაში ფიზიკური ძალით არ მეიღებს მონაწილეობას და ბვდეენინ ჩვენ სხვა რამისათვის. მის ეშინია ჩვენი თავისუფალი სიტყვის, რომელიც ჩვეი მათთვის მოვიძოვეთ კერენსკის დროს. მან იცის, როცა ჩვენ ზეკეტეთ თავისუფლები ლაპარაკს, პროლეტარიატი გიგიგეს, რომ საბჭოთა მთავრობის ტაქტიკას მოაქეს მისთვის დაიუბვა, მიუხედავთ საბჭოთა მთავრობის კეთილ-ბანზრახვებისა.

შემდეგ მარტოვი ეეკეთ საკითხს სა-

მიყვარს თფილისი!

I

მიყვარს თფილისის ქალაქი
ნაშენი მზრომელ ხალხისა,
სისხლით მორწყული მრავალჯერ,
მნახეელი ბნელის, შავ-დღისა!..

—

მიეგარს მის თბილი წყარონი
გამკურნებელი წყლულისა,
ბაღთ ქეიფსი ქალები
გამხარებელი გულისა!

—

სოლოლაკის კლდე ციხეთი
მამა დაეთის გორითა,
გაშლილი ეკეკ-ნინდორი
საამოთ მოსჩანს შორითა!

. . . . . .

—

მიყვარს თფილისის ქალაქი
ნაძალადევის უბნითა,
რკინის გზის სახელოსნითი
სამგზავრო სახლ სადგურითა;

—

ორთაქლავლის ბინა-სამყოფი
გაშავებული მერითა,
რკინა-ფოლადის დამნინრი
მუშები დაზგა-ქურითა!

ელჭქტრონის მანქანის
გამუფმებული გრიალი,
მის ძალით გამოწყვეული
ბორბლების მსწრაფლი ტრიალი;

მაზე გამამული ოვედების
შაშინი, მალი სრიალი,
სხვადასხვა სახელოსნნი
ჩაქეზის კაკუნ-წკრიალი!..

. . . . . .

—

მიყვარს თფილისის ქალაქი
ნაძალადევის უბნითა,
რკინის გზის სახელოსნითი
სამგზავრო სახლ-სადგურითა!

—

მთელი აზიის ქალაქში
შენ ხარ პირველი ვარსკვლავი,
თანასწორობა-ძმობისა
ნიშანი—გამომსახავი.

—

აქ შენ სოქვი მტკიცეთ, გამეფდეთო,
რომ ყველა ხალხი ერთია,
შესძახე მთელსა აზიას:
იმსხერეეი ძველი ღმერთია!

—

ძველსა ქეეყანასს, ძველს აზრსა
სინათლის ხაზი ეაავეე,
საკვირველ-სასწაულებს
მომხდენნი დროსა გამალე!

—

და ამ დროშისა სხიეენი
აზიის ბნარე გაშუქდა,
მეორე დღესვე ყოველნან
თავისუფლებს ხმა ჰქუხდა!..

—

არარატის მთას შესძახე:
მარტო ნუ ეგეხარ ეველზედო!
ხელი მიეცი შენს მოძმეს—
მკინეარის აღმარეოეს ქედზედო!

—

ქაკკასიონის მთა-ეკრეხილს
შენც დაუშვეფე ვეეერდო,
იალბუზნის ცმა მთის შეალი
გენუკეეი, ამას ვეეერიო!..

—

შაეი ზღეა სალამს ეუგზავნის
წყიდულ-ნდეას, ბაკო-არაკესსა,
სულ მთელთ შეძრეულა კაკკასი
გზას დადგომია ახალსა!

—

ეფიკეებიან ერთმანეთს
ძმობა-ერთობა-სიყვარულს,
დღესასწაულობს ყოველი
საზღვარი არ აქვს სიხარულს!..

—

მიყვარს თფილისის ქალაქი
ნაძალადევის უბნითა,
რკინის გზის სახელოსნითი,
სამგზავრო, სახლ-სადგურითა.

—

სად აღიმართა პირველთა
დროშა ეუკვდგეი, დიადი,
გააკისკროვნა კაკკასი
და შორს გაფაანტა წყვდიადი!..

—

ვით ცისკრისეული თფილისო
ვვირვეფნინ ვვდგემნ თავზედა,
მედგრათ წინ ეგსაწი დიადთ
ეეროპიელთა გზაზედა!..

—

მე შენთვის მინდა სიცოცხლე,
შენთვის მოვკვდები წამზედა
და არ ეინაფელი თუნდ ყოველ
დამლურ-მონ შენთვის ჯვარზედა!

—

ეროვნულ საკითხზე. ეროვნული ეროვნულობა ეროვნული ეროვნული ეროვნული

ბოტიკოს შესახებ და აცხადებს, რომ ჩვენი პარტია წინააღმდეგია საბოტაჟისა. მაგრამ ნუ თუ თქვენ ბრეგის ინტელიგენციას და მუხეიტეს სოციალისტს, როცა მათ თავს ატეხი ყოველგვარ რეპრესიებს. ამისთვის, რომ ისინი სარგებლობენ გიფიცეს უფლებით, რომელსაც სცემენ ყველა დემოკრატიული პარტიები. მაგრამ რა საჭიროა სხვა ელემენტზე, ინტელიგენციაზე ლაპარაკი; ეალპარაკოთ მეშათა კლასზე სეფოლოგიმა. სოქვა, რომ 5 იანვარს მოჰკლეს მხოლოდ ერთი მეშათ. მაგრამ ეს არ არის მართალი. პროკურატურის სასაფლაოზე დასაფლავებულია 8 კაცი, მათ შორის ხუთი ჯარისკაცია, რომელთა შორის 3 მეშათ. ან მეორე ფაქტიმეშათა კლასთან დამოკიდებულების დასახასიათებლათ: მოსკოვში გიფიცეს ბეჭდვითი საქმის მეშეებმა გიიგეს, რომ სახელმწიფო სტამბებში მოიშვიათათაკენ გიფიცეს უფლება არ არსებობს—როგორ გრძნობს განვიცდით ჩვენ, როცა გვესმის, რომ პეტერბურგელს ცხეზი სწერეს, რომლებიც ათეული წლების განმავლობაში მეშათაგან სოციალისტისათვის, სხედან ოვეზე მეტი და ბრალდება ჯერ კიდევ არ წაუყენებიათ მათთვის, მაგრამ მე მეტს არ ვლაპარაკებ ამ რეპრესიების სამარცხენო მოვლენაზე, მე გადავდივარ მეორე საკითხზე. როგორ მოხდა, რომ იმ ქვეყანაში, სადაც მეხოვრეობა 95 პროცენტამდე ხმა მისცა სოციალისტებს, მთავრობის სოციალისტურ პარტიას არა აქვს იმედი და იგი იძულებულია ბრძოლა გამოუცხადოს მათ, ვინც ყველზე უფრო ახლო დგას მასთან. ამ სასტვენს ერთხელ და სამუდამოთ უნდა მოეღოთ ბოლო. მთავრობამ შესაძლეელათ უნდა შესცეალოს თავის პოლიტიკა. საბეჭთა მთავრობამ ვერ განხორციელა ის მიზნები, რომლის წინააღმ ბასიეთის ირეფდ კერენსკის მთავრობა, მან მოისურვა გადაატეხს დემოკრატიულ წყობილებას და სოციალიზმში ამოყოს თავი. მაგრამ მეშათა კლასი დაბოლოს გიგიგეს, რომ საჭიროა გაბრძოლე�დეს ის მიზნები, რომლებზედაც კოალიციონერ მთავრობამ კისერი მოიტეხა და რომ ამ მიზნების განსახორციელებლათ საჭიროა მიეცეს ბოლშევიკ კაეშინი მთელ პროლეტარიატთან. და მხოლოდ, როცა ამ შეგნებით გაიმსჭვალება საბეჭთა მთავრობა—იგი ეკუეტა არა შემთხვევითი მოვლენა, არამედ საჭირო რგოლი ეგოლიუციის ისტორიაში.

გაერთიანებულ ინტერნაციონალის-ტებს სახელით სიტყვას ამბობს **ავილოვი**, იგი აცხადებს, რომ გაერთიანებული ინტერნაციონალისტები ოპოზიციაში ეუდგენ როგორც დროებით მთავრობას, ისე სახალო კომისართა მთავრობასაც. ლენინის მოხსენეგა იყო სამტანგო სიტყვა და არა საქმიანი ანგარიში. ორატორი ეხება საკითხს დამფუძნებელი კრების შესახებ და აღნიშნავს, რომ დამფუძნებელი კრება წარმოადგენს ხალხის ნებას და ილეუზია იქნებოდა ვეეფიქრა, რომ მისი 12 სათის ალოგობითი-ამოიწერა ყველა ეს ილეუზიები. პეტროგრადის მეშათა სეზლერი ვანწყობილება საგრძნობათ ეიცვალა, ორატორს აქ უნდა გამოაქვეყნოს ქარხნების სია, სიიანაც მეშეებმა გიიწერეს საბეჭოდ თავიანთი წარმომადგენლები; მაგრამ ბალშევიკეები ისეე აწყობენ მორიგ სკანდალს და ორატორსაც ეკარგება საშალეება სიტყვა დათავო

ს.

შემდეგ სიტყვა ეძლეეი **აბრამოვიჩს**. მთელ მის სიტყვას დამსწრეთა ყვირილეი და ხმაურობა ფარავს, განსაკუთრებით ქანდარის ხმაურობა.

ჩვენ გვესაყვედურებენ იმას, რომ ჩვენ ბევრქეკეთი მაშინ, როდესაც ბასსა ადგდგა. მაგრამ ჩვენ უნდა მოვეგონოთ, თუ რა პირობებში მოხდა ჩვენი „ეკეკეეა". საბეჭოთა ცრილმა მთავრობის ხელში ჩაგდების ფაქტის წინაშე იქნა დაყენებული მოუხედავათ იმისა, რომ ბევრეთ იერშეუნებელი ასეთი მისწრაფება არა გაკქსო. თქვენ არ გინდოდათ შეგნეგეტათ სამოქალაქო ომი და ხელი მიეყოთ პოლიტიკურ ტერორს, რომელსაც ჩვენ არ დაეეეთ ეთანხმეთ ამ ფაქტს ნურავინ გაკქსს, არამედ იმიტომ, რომ ამის უფლებას არ გვაძლევს ჩვენ ჩვენი სოციალ-დემოკრატიული იდეალი (ზარმოფეკგენელი ხმაურობა ასტყდება; ისმის ყვირილი: „სირცხვილი!").

თქვენ ეკოდებეეთ ხართ ამბობს ორატორი მოგვისმინთ ჩვენ. როსეთიეე მეფეკთან ვიბრძოდით პროლეტარიატს ინტერესებისათვის მაშინ, როდესაც თქვენ ეუოხეეეთ ინალეეეთ. ნუ გაგიტაცებთ ტერეტის ძალა, რომელიც თქვენს ბანკარგუფეაშია; ეს ძალის დაკარგ თქვენ შეშთხვევთ ბეჭდთ წილათ, ვინაიდან მხოლოდ ბაყის ზეკერეეეა. მოგალ ძალადობით თქვენ ვერ განახორციელეთ სოციალიზმს ეკეელზე უფრო ჩაბორბენილნ ქვეეანაში (ტაეეეი და პროტესტის ხმები მარცხნიდან, მქუხარე ტაშისცემა მარჯვენით).

საპასეხო სიტყვის იღებს **ლენინი**, რომელსაც კრება ტაშისცემით ხვდება. ის ამბობს, რომ დემოკრატიამ ეკეგე მოსცმა თავისი ფრო და სოციალისტები, რომლებიც დემოკრატიულ დაწესებულებებს იკავებენ, ამით ხელს უწყობენ ბურჟეთ ბანს. პროლეტარიატის დიქტატურა ანაბარეი ქეშმარიტებაა და ძალდადობის შესახებ ეკეეეი ბრალდებები უბრალო სიტყვეს რახა-რახია. შემდეგ ლენინი ეხება თავის ძველ შეხედულებებს და ამბობს: მე მისაყვედურებენ იმას, რომ მე ეეეოლატე ჩემ ძველ პრინციპებს. აჩაკოთ ვიფიარეს, რომ მე თავის დროს ეეოპარაკოდი პარლამენტარიზმზე და მის წსკვის ძველ ამბავუბდაზე. მაგრამ ამას ვამბობდი მანამდე, სანამ საბეჭოები გეეეენენოდა, სანამ იმპერიალისტური ომი ძირ-ბუდიანანთ შეარყეეედა კაპიტალიზმს. ქეეეკანს ჯერ არ უნახავს იმის მსგავსი რამ, რაც ეხლა ხდება და ჩვენ გიუმკლავდებით მათ ფინალიზეგებთან, რომლებიც საბოტაჟს ეწევიან ინტერნეს სიტყვას მხეეკილი ტაშისცემა ფარავს).

მიღებულ იქნა ბალშეკეკებისა და მეშეარატეგნე ს.-რეკოლიუციონერების რეზოლიეეცია, რომელიც ეწონეს სახალხო კომისარიეის მოლოტოკას.

ბალშევიკების გამოსვლა ჩკიბის გზის მთავარ სახლ-ლუსნოში

ხუთშაბათს 15 თებერვალს დილით 7 ნახ. საათზე მთავარ სახელოსნოს აღმასრულებელ კომიტეტში მოვიდა ვილიე უცნობი და მომთხოვა, რომ მე მიწეეეა მიტინგი. მე ეუპასუხე, რომ უფიეეეეა ჩემ ან შემიძლია მიტინგის მოწეეეა. მე მინდა, განაცხადა მან, მოხსენება გაეკეთო, ბალშეკეკური გაზეთების დაბეჭდვის და კომისარიატის მოქცეკეის შესახებ. მე ეუპასუხე, რომ ეხლი გამეეეზეკრება დელეგაციია საქმის გამოსარკვევათ და ამის შემდეგ შესაძლეელია მიტინგის გამართვა. საზოგადოდ ასეი, რომ მიტინგს მეშეობის დროს მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში ეეარათვეთ და რაკი ეხლა ასეთი შემთხვევა არ იყო, ამიტომ უარი უთხარი კითხეის გამოარკვევამდე მიტინგის გამართვაზე. უცნობი ამით არ დაკმაყოფილდა და აღელვებული კატეგორიეელად მოითხოვდა დაუყოვნებლივ მიტინგის მოწეეეეას, რომ ვერას გახდა, დაიწყო ყვირილი და ლანძღვა, რომ თქვენ ხართ „ობორონენცები" და რა უნდა გეელაპარაკოთო.

მეტე მომთხოეა გამაცილეთ და მაჩვენეთ ჩემი ამხანაგები. ჩემ შეკითხვაზე, ვინ გენეგეთ-მეთქი, მიპასუხა—არაქეელაო. მე მიეეთითე სათ უნდა წასეეესულიყო, რომ ენახა არაქეელ, მაგრამ მან წასეეეა არ მოისურვა და მომთხოეა, რომ მე ეპირადთ გამეცილებინა. მე ეკატეგორიეეეეი უარი უთხარი და ამით ის მომშორდა. ცოტა ხნის შემდეგ ასეეეიე მოთხოეენთ შემოვიდენ სტამბის მომეშეეე ბალშეკეკები და მათაც ასეთი პასუხი მიეეეს. ამის შემდეგ ისინი წავიდენ ცეკეეეეი და დაიწეეეს თავის მომთხოვეეეი ოფიციალი, დაანებებენ მეშეობა და გიეეშურენ მანქანის ბანყოფილებაში. იმ მიზნით, რომ აეხმაურებიათ საყვირი და ამით მიეწეეთათ მიტინგი. მაგრამ მიღებულ იქნა ზომები და ეს ეეეერო მოაეერეს. როდესაც გათავდა მეშეობა მთი მომხოეენი დარჩენ და გამართეს მიტინგი. მიტინგს უმეტესობა ყოფილი პატრიოტული საზოგადოების წევრები დაესწრენ.

მეორე დღეს ათ საათზე თავისი თავეეეე